

20 PRIČA ZA 20 GODINA

Priča broj 4

UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM
SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE

RAD UDRUGE U ISPOSTAVAMA NOVSKA I GLINA

Od same osnivačke skupštine Udruga je imala članove iz svih krajeva Sisačko-moslavačke županije. Obzirom da nam je županija jedna od teritorijalno najvećima u Hrvatskoj, povećanjem broja članova, rad dok nam je nametnula potreba olakšavanja administrativnog rada i okupljanja članova otvaranjem prostorija za rad na krajnjem istoku županije u Novskoj i zapadno u Glini.

Od ideje do realizacije, a zatim i kontinuiranog rada od 2006. godine pa sve do pande-

mije covida i potresa 2020. godine ostvarena je odlična suradnja s gradskim upravama ovih gradova koje su nam ustupile prostor, financirale režije u ustupljenim prostorijama za vrijeme se, natječaje za programe udruga financirao i različite projektne aktivnosti u Novskoj.

NOVSKA

U jednom trenutku Udruga je imala skoro 70 članova iz Novske i okolnih mjesta koji joj te-

ritorijalno gravitiraju, a i kroz prvih 10 godina rada i djelovanja UOSI SMŽ i dopredsjednika iz Novske te članove upravljačkih tijela. U Novsku se u pravilu odlazilo ponedjeljkom te se u uredu u Radničkoj ulici boravilo od 9 do 12 sati.

Nekada bi ta druženja potrajala i duže obzirom da smo se jednom do dva puta godišnje okupljali na novljanskim jezerima. Roštiljanja, različite manifestacije i okupljanja te edukativne i obrazovne tribine s ciljem izjednačavanja mogućnosti osoba s invaliditetom, a redovno i predstavljanje rada na Dan grada

Novske u listopadu na Lukovo. Osim druženja, u njihovim prostorijama i u suradnji s tadašnjim Centrom za socijalnu skrb Novska i dječjim vrtićem Novska u cilju rane intervencije i podrške u Novsku je dolazio i radni terapeut koji je na terenu u njihovim prostorijama ili u domovima korisnika pružao individualni terapijski rad. Bili smo već tada prepoznati i inovativni u ovakvom patronažnom i mobilnom obliku pružanja terapijske podrške. Edukativnom tribinom u Pučkom otvorenom učilištu Novska i javnim događajem kojeg smo nazvali „Kava s kromosom viška“ u poznatom novljanskom kafiću u dva smo navrata obilježili Svjetski dan sindroma down, a u suradnji s Policijskom postajom Novska organizirali smo edukativno-preventivne akcije u sklopu Europskog tjedna mobilnosti. Vanjska stručna suradnica Daša Poredoš Labor godina je pružala in-

dividualnu i grupe podrške za naš članove, te edukativne razgovaraonice s učenicima osnovne i srednje škole Novska. Kroz program javnih radova kraće vrijeme osigurali smo svakodnevni rad ureda u Novskoj, a imali smo i volontere koji su rado dolazili i družili se s našim članovima.

Skoro redovno iz svog rodnog Plesma u Novsku je dolazila i naša mlada članica Katarina Matić, danas 29-godišnja djevojka koja se tih dana rado sjeća. Katarina je prijevremeno rođena djevojčica s dijagnozom prvog stupnja cerebralne paralize. Nakon brojnih liječenja koji su u 90-ima bili još više izazovniji i nepristupačniji nego danas, Katarina je prohodala u svojoj četvrtoj godini života i uspješno završila školu u Jasenovcu. Iz svog 13-godišnjeg članstva u udruzi Katarina se posebno i rado sjeća zajedničkih odlazaka na ljetovanje i obilazak nekih divnih gradova kao što su Zadar i Rovinj. „Na tim druženjima, kao i onima u Petrinji, dobila sam sjajnu priliku za upoznavanje novih prijatelja i prije svega socijalizaciju koja u malom mjestu iz kojeg dolazim nije bila moguća. Ostaju mi samo divna sjećanja i uspomene na mnoge drage ljude s kojima i danas traju prijateljstva i divne uspomene.“- poručuje Katarina, i nastavlja: „I danas se s osmijehom rado sje-

tim tih dana koji me čine bogatijom za tako divna iskustva koja su mi pomogla da se osjećam ispunjenom i ponosnom što sam dobila priliku biti dio jedne tako divne zajednice! Ostaje mi samo reći hvala za sve do sada proživljeno te mi je bila čast biti dio vašeg tima. Sretno dalje!“ – poručuje Katarina koja redovito i dalje prati i dijeli naše objave na društvenim stranicama.

Redovan rad Udruge u Novskoj omela je prvo pandemija Covida koja je ograničila kretanje unutar županija kao i zabranu okupljanja. Potom se dogodio i potres koji je Udrugu usmjerio na održavanje osnovnog rada te zbog toga u Novskoj ostajemo djelovati kroz pružanje usluge osobne asistencije i povremenu pomoć najstarijim članovima Udruge u njihovim domaćinstvima kroz program Zaželi.

Djelovanje i rezultati Udruge potaknulo je prijatelje iz Novske na osnivanje svoje gradske Udruge „Sunce Novske“. Udrugu vodi Zdenka Šep, majka našeg člana Antonia, koja se prisjetila njihovog uključenja u UOSI SMŽ: „Prije mnogo godina šetajući Novskom moj Antonio koji ima Down syndrom i ja zapazili smo gđu Šteficu Grubar. Ubrzo smo se upoznali i ućlanili u udrugu. Nedugo nakon toga Udruga je dobila mali prostor od grada u kojem smo se družili svakog ponedjeljka. Radili bi i doprinosili sredstvima za udrugu. U Petrinju u Malu kuću nismo mogli često dolaziti zbog udaljenosti. Edukativne radionice smo posjećivali, ali i dolazili na druženja i obilježavali prigodne datume. Udruga nudi mnoge pogodnosti, a jedna koju mi koristimo i dalje je "Plivanjem do zdravlja" HALLOWICK u ŠRC Sisak. Antonio zaista uživa već 10 godina plivajući.

Covid nas je malo zatvorio u kuće, a potres i razdvajio. Sve te nepogode dovele su do toga da otvorimo svoju udrugu jer je to zaista potreba osobama s invaliditetom i roditeljima djece s teškoćama. Zahvalni smo na svemu i nastavljamo u Novskoj u udruzi SUNCA NOVSKE.“- optimistično ističe Zdenka, a mi im od srca čestitamo i naravno da ih gledamo kao partnere na budućim projektima te smo im na usluzi u smislu savjetovanja i osnaživanja rada udruge.

GLINA

Iako brojem članova manji od Novske, ured u Glini u početku je bio mjesto okupljanja i druženja svih članova, a ne samo iz Gline i okolice.

Blizina Petrinje potaknula je i druge članove da dolaze na druženja u prostorije Udruge smještene pri glinskom Pučkom otvorenom učilištu i to srijedom u vremenu od 9 do 12 sati.

Osim s gradskom upravom i ovdje smo uspostavili dobru suradnju i s drugim ustanova-

ma, a u lipnju bi sudjelovali u obilježavanju dana grada i s promotivnim štandovima u glinskom parku.

Redovno bi tijekom rujna u suradnji s Policijskom postajom Gline i partnerskom udrugom slijepih organizirali edukativno-preventivne akcije osvještavanja vozača o osobama s invaliditetom u prometu.

Posebno ostaje u sjećanju i vrlo korisna edukativna tribina „Jesmo li jednaki!?“ koju smo 2018. godine organizirali na poticaj Povjerenstva za ravnopravnost spolova i ljudska prava grada Gline.

Ured u Glini u 3 navrata zapošljavanjem dvije osobe s invaliditetom imao je osiguran kontinuiran svakodnevni rad s članovima te je po-

stalo mjesto druženja i okupljanja dok bi ostali članovi i zaposlenici iz Petrinje i dalje dolazili srijedom. Najviše radnog staža kroz mjere javnih radova, i kasnije kao projektni asistent u Udruzi je od naših članova ostvario Mirko Stambolija. Mirko je rođen 1976. godine s cerebralnom paralizom. Unatoč tjelesnim oštećenjima i svim izazovima uspješno je završio osnovnu i srednju školu u Glini. Teško konkurentan na tržištu rad sa svojim tjelesnim oštećenjem prvi posao preko mjere javnih radova dobiva 2013. godine u našoj Udruzi.

Tijekom godina Mirko je još tri puta bio zaposlen u udruzi. Nažalost zbog mnogih zakonskih prepreka Udruga nije bila u mogućnosti da ga više zaposli. Mirko ima lijepe uspomene na svoj rad u Udruzi, a ističe i važnost našeg postojanja. „Osnivanjem UOSI SMŽ pomoć je dobilo puno osoba s invaliditetom i njihovih obitelji kroz razne oblike pružanja usluga terapija, druženja ili izleta. Rad UOSI SMŽ je od početka njenog osnivanja jako važan jer su omogućili uključivanje osobama s invaliditetom u zajednicu, nekima zaposlenje, a to bez rada Udruge ne bi bilo moguće.

Jedno vrijeme, tijekom mjere javnog rada, Mirku je u uredu u Glini društvo pravio i još jedan zaposlenik Udruge i naš član Ivica Muža.

„Moje iskustvo od kad sam se učlanio u udruhu je pozitivno. Uz pomoć udruge dobio sam priliku za rad kao i da steknem iskustvo, tj. da stupim u kontakt s drugim ljudima sa sličnim problemom. Imao sam priliku i raditi s Mirkom, osobom s invaliditetom, te iako je trajalo svega šest mjeseci bilo je divno iskustvo.“- zaključuje Ivica. Jedno od ljepših us-

pomena, osim rada u udruzi, bilo je putovanje u Prelog gdje je sudjelovao na sportskim susretima osoba s invaliditetom. „Valjalo bi isto ponoviti, jer druženje znači puno za cijelo društvo, a ponajviše za osobe kojima treba pružiti priliku bez obzira na sve. Osoba sam s invaliditetom i kao takav nailazim na razne prepreke kako u poslovnom, tako i u privatnom životu. Trudom i zalaganjem uz pomoć zajednice sve se rješava.“- optimističan je Ivica koji trenutno i živi i radi u Glini.

„Smatram da bi se više trebalo ukazivati na probleme s kojima se osobe s invaliditetom susreću u životu, jer invaliditet nije bolest koja se prenosi. Svaki čovjek ima neki svoj invaliditet! Ne mora on nužno biti tjelesni ili da je svima uočljiv. Kada se sve zbroji i odzve svi se mi rodimo, rastemo, obrazujemo, starimo, a na poslijetku umiremo bez obzira kakvi smo zapravo.“- poručuje Ivica, jedna od malobrojnijih osoba s invaliditetom koja danas u svom rodnom gradu ima priliku za rad.

